

Posudek na doktorandskou dizertační práci
MUDr. Jana Bělohlávka

IMPLEMENTACE METOD ORGÁNOVÉ PODPORY V AKUTNÍ KARDIOLOGII A VLIV NA PŘEŽÍVÁNÍ KRITICKY NEMOCNÝCH

Posuzovaná dizertační práce MUDr. Jana Bělohlávka se zabývá problematikou z oblasti intenzivní medicíny nemocných se život ohrožujícím selháním cirkulace a respirace, event. i renálních funkcí. Konkrétně je klinický výzkum zaměřen na použití nových náročných invazivních metod podpory krevního oběhu, který není dostatečně udržován srdeční pumpou, na přínos snížení tělesné teploty, kontinuální náhrady renálních funkcí a neinvazivní podpory plicní ventilace, pro zlepšení výsledků léčby stavů, které bezprostředně ohrožují život postižených jedinců. Tyto stavy představují komplexní lékařskou problematiku, souhrnně označovanou jako multiorgánové selhání, která významně zasahuje i mimo oblast krevní cirkulace. Základem lékařských intervencí je dobrá znalost fyziologie a patofyziologie, jakož i farmakoterapie a širokých oblastí lékařské problematiky.

Dizertace přesvědčivě dokazuje nejen hluboké znalosti fyziologie a patofyziologie jejího autora, ale i schopnost jejich využití v klinické praxi. Dizertace je členěna do 6 částí, které se logicky opakují v úvodu do dané problematiky, a potom při prezentaci vlastních výsledků a jejich zhodnocení. Výsledky týkající se první a druhé části již byly zpracovány do rukopisů, které jsou tak integrální součástí dizertace. Jsou napsány v angličtině, přestože dizertace je v jazyce českém. Formu dizertace, jako vědeckého pojednání, to nikterak nenarušuje. Lze předpokládat, že i některé výsledky z dalších částí dizertace budou ještě publikovány.

Dizertace je velmi přehledně zpracována a přes značný rozsah je informativní a čtivá. Představuje vědecký spis, který je extenzí patofyziologie do klinické problematiky záchrany života pacientů se selháním cirkulačních a respiračních funkcí, eventuálně i renálních funkcí. Stupeň postižení těchto funkcí je neslučitelný s přežitím, bez zákroků spočívajících v úplném nebo velmi podstatném přechodném nahrazení ztracených funkcí technickým zařízením.

Za věcný nedostatek považuji jen to, že v části pojednávající o neinvazivní podpoře plicní ventilace není pojednáno o tom, jak je tato léčba propojena s oxygenoterapií. Formálním nedostatkem je občasné použití žargonu, jako např. výrazů „bypassuje“ nebo „rescue postupy“. Obr. 10 na str. 55 – patří zřejmě „2 years“ ne „3 years“.

Dizertační práce splňuje věcné i formální požadavky na doktorandské dizertační práce a přesvědčivě dokazuje schopnost MUDr. Jana Bělohlávka k samostatné vědecké práci. Doporučuji proto její přijetí a v případě jejího úspěšného obhájení udělení titulu Ph.D. za jménem jejímu autorovi.

V Praze dne 31. července 2009

Prof. MUDr. Emanuel Nečas, DrSc